Diumenge 32 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 12,38-44): En aquell temps, (...) Jesús assegut davant el gazofilaci, mirava com la gent hi tirava monedes, i molts rics n'hi tiraven moltes. I quan va arribar una vídua pobra hi tirà dues petites monedes, que equivalen a un quadrant. I convocant els seus deixebles, els diu: «En veritat us dic: aquesta vídua pobra hi ha tirat més que tots els qui han tirat al gazofilaci, ja que tots hi han tirat del que els sobrava, però aquesta, de la seva indigència, tot el que posseïa ho ha tirat, tot el que tenia per a viure».

La pobresa requereix puresa d'intenció i generositat. La consciència, "epicentre" de la moral

Mn. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Espanya)

Avui, en contrast evident amb els mestres de la llei, l'Evangeli ens presenta el gest senzill, insignificant, d'una dona viuda que va suscitar l'admiració de Jesús. El valor del donatiu era quasi nul, però la decisió d'aquella dona era admirable, heroica: donà tot el que tenia per a viure.

En aquest gest, Déu i els altres passaven davant d'ella i de les seves pròpies necessitats. Ella quedava totalment a les mans de la Providència. Jesús valorà l'oblit de si mateixa, i el desig de lloar Déu i de socórrer els pobres, com el donatiu més important de tots els que s'havien fet —potser ostentosament— al mateix lloc.

—L'opció fonamental i salvífica s'esdevé en el nucli de la pròpia consciència, quan decidim obrir-nos a Déu i viure a disposició del pròxim; el valor de l'elecció ve donat no pas per la qualitat o quantitat de l'obra feta, sinó per la puresa de la intenció i la generositat de l'amor.